

DOBROGEA JUNĂ

POLITICĂ - ECONOMICĂ - CULTURALĂ - ZILNICĂ

Director-Proprietar
CONST. N. SARRY

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului Constanța sub No. 37 din Mai 1930

Abonamentul cu supliment cultural: un an 300 lei — 6 luni 500 lei — Pentru Autorități și Instituții lei 2000

TELEFON No. 13.43 —

Redacția și Administrația:
CONSTANȚA, str. Scaafat Vărnar No. 27

Dobrogea dunăreană

de N. PAPATANASIU

Dela țărnuțul mării, până în guloiu fluviului, țărnuțul dobrogean își unduește steptă în a lungi talaze: dealuri domoale care reproduc imaginea freamătului mereu și mereu înalt al apelor albastre dinspre soare-răsare.

În malul fluviului, valul de lut roșu și de argilă, de un galben umbrat, păstrează ca pe o coamă, înspumarea involburării lui lăuntrice; de aceia se deslușește, alb, calcarul canaralelor, lacrustat într-o trufașă perindare de ziduri de cetate, de creneluri și contraforturi.

Priveliștea se ridică din apele Dunării, încă dela Oltina. Culoarele realizează — contraste fascinante, sub cerul limpede și de un albastru intens care închipulesc până la urmă feeria neșteptată și nebănuită, acel miraj dobrogean care a atras aci, pe cei mai mulți artiști ai nuanțelor.

În tremurul luminii din înalturi, în stăruitoarea reverberație a calcarului, verdeie palid al turburilor, dămburile galbul de argilă și petele învâpăiate ale malurilor durate în piatră roșcată, se strâng în rama unei imagini nestatornice, gata să se irosească ori să se preschimbe, ca într-o Fata Morgana a steptei.

Nu se poate afirma contrariul: Dobrogea este un țărnuț al mirajului.

Geograful care și-a părăsit hărțile zăbălite de meridiane și paralele și străbate, într-o ocazională excursie cu vaporul, calea de apă a fluviului, între Ostrov și Sulina, devine liric, într-o carte a Dobrogei. Arheologul care a întreprins săpături la Istria, la Carsium, la Capidava, își polește însemnările zilnice cu cioburi din oglinzile schimbătoare, din nămiezi și din amurguri, așternute pe undă. S'au descoperit tictuitori de imagini și rămân printre puștii condeieri, neliniștiți de priveliștile dobrogene.

Căci, încă odată, de cum ai trecut pe podul dela Cernavodă, lăchiplut-alb parca, din fragile și luminoase stalactite, tăsunț pe care pășești, e un țărnuț al mirajului.

Hotărât lucru, fluviul, freamătătoare și nestatornică linie de hotar, deschide drum turburătoarelor imagini de vâpale.

Amurgurile peste Dobrogea, scrijelate, s'ar spune, pe un cer de aramă încinsă de flacăra și răștrănte în undele fluviului, până în țărnuțul de cal-

car, întregesc feeria Dunării. Soarele apune dincolo de bălți și de ostroave și apele argiloase mână spre mare tezaure de aur și rubine, în nevăzute calce cu pânze de azur.

Stăruie până târziu lumina amurgului, peste Dobrogea și cerul pare, în apus, amenințătoare boltă încrustată într-o canara de piatră roșatică, în care rauga și dinamita au adâncit cu temelii o peșteră cât înălțurile, luminată tot mai slab de jăriștea soarelui.

Se deslușesc îndelung, făgii de lut ars, cărări cu pietriș arămiu și benzi de porfir.

Dar pe măsură ce înserarea se ridică spre apus, ca un noian de umbre albastre, boltirea peșterii pare durată dintr'un granit verzu, aproape cenușiu, din piatră căruiă, tot mai umbră, într'un târziu, încep să lucească mărunte și fără de număr cristale de cuarț.

Răștrănte în luciul undelor, amurgurile dobrogene deschid nebănuite perspective spre nefire și fantastic.

Și numai singur, fluviul, te neliniștește!

Freamătul lui cotropitor, apele lui crescute, înățate ca de o mare, în primăvară, turburi de nămoluri și hără, liniștile de mătase grea peste unde, în vara dogorătoare, șuvoirea involburată a anaforelor în preajma țărnuțului mai adâncit de calcar ori sforul ca de bețală însălată în lungul apelor, atât-a imagini în contrast, în șerpuirea domoală către mare, a Dunării!

Revistele de reportaj reproduc, ori când au prilejul, priveliștile de un farmec unic ale fluviului. Țărnuți străjuite de sălcii bătrâne, prăvălitate aproape în apele turburate de lut galben.

Ostroave lungi, uriașe și străvechi corăbii împotmolite în șuvoirea Dunării, cu prorele afundate în clisă. Labirintul ciudat al bălților, în care luntrașul neorientat și temerar, se pierde într'un păinjenis de șuvițe de apă, tot mai greu de descurcat.

Calea aci deschisă, într'un lac întins, jărnuț de dămburi cu sălcii, cu stuf și păpuriș și undele prinse în gluvaerurile nufierilor și al linteșii, e stăvilă de un trunchi de salcie, pierdută în adânc.

Nici nu bănuiești aci apropierea fluviului, într'atât desigurile de sălcii, de stuf și de pagură, fac să amuzească frea-

mătul de apă al Dunării. Și când luntrea te aduce din nou în plin fluviu, șuvoirea undelor te cuprinde, ca un foșnet de frunze agitate de vântoasă.

Ai revenit, dealfel, spre acele imagini de viață în mers, de pe fluviu care trezesc nostalgii, ori de câte ori sunt privity paginile revistelor sau pe cartoanele luci ale fotografiilor.

Sunt, mai întâi, remorcherele vapoare în miniatură, al căror duduie de motoare se aude din depărtări, ca un puls al apei; sirenele lor baritonale vuiesc prelung și neliniștitor. Sunt glasuri de pe fluviu, fac parte din mitologia sonoră a Dunării.

Și șlepurile negre, cât niște somoni uriași, în care se adună și se poartă, din amont în aval, talazele de cereale, din magaziiile porturilor riverane.

Iar la urmă, porturile mari sau cele în miniatură, cu viața și oamenii lor, atât de cu totul altfel, decât oamenii și viața desfășurată în oricare alt colț al țării.

Micile porturi riverane ale Dobrogei se aseamănă nespuse între ele așa cum sunt desenate, la fel, gările Bărăganului.

Vapoarele de pasageri cu sbaturi și remorcherele acostatează în fața unui ponton alb, legat de țărnuț cu parame de sârmă. Pe chelul în care sunt modelate danele pentru șlepurii, decorul e complectat de magaziiile pentru cereale, de clădirile-tip ale căpităniei portului, agenției N. F. R. și a vămii. În fund, panorama orașelului. Așa se arată Oltina, Cernavoda, Hârșova sau Tulcea.

Dar dincolo de chelul zidit în uriașe blocuri de calcar, bine cimentate între ele, se deslușesc liniile așezărilor o-

(continuare în pag. 2-a)

Frontul nădejdelor din răsărit

Au fost dejuns câteva cuceriri teritoriale rusești — de altfel fără nici o importanță economică sau strategică — pentru ca să-și înceapă a șapa vad tot felul de șvonuri, care de care mai năstrușnice, în legătură cu o grabnică ajungere a armatelor roșii la granițele țării noastre. După acești anonimi răspânditori de minciuni n'ar fi departe ziua când cizma sovietică va călca din nou provinciile noastre de la Răsărit unde o să-și afirme voința de război a creșt o stare de spirit speciale în toate țările, șvonurile de această natură prind repede formele unor realități amenințătoare, turburând spiritele, răspândind o panică nejustificată și scăzând pofta de muncă a celor care-și vad astfel primejdiile așezărilor și existența lor. Cugetele slabe care se lasă ademenite de asemenea șvonuri, fac jocul inamicului, care el însuși așteaptă mai multe de la slăbirea rezistenței noastre morale, prin știri de natură alarmistă, care ațâță imaginațiile bolnavicioase și învinează inimile, decât dela victoriile armatelor proprii. Bieții naivi, speriați de stăvilile șvonurilor ieșite din umbră, năucii și ei de câte mai prinde de aci și de colurechia lor lacomă de vești, i-au și văzut pe muscați aproape de fruntării, trecând Bugul, sărind peste Nistru și adapându-și caii la Prut, cam așa cum venea părjolind soțniile căzăcești, pe vremea lui Papură Vodă.

Oamenii aceștia, zapăciți de învalmașala evenimentelor și de potopul de vești prăpăstioase pe care le toarnă propaganda dușmană, trebuie scuturați bine de umeri și desmeticiți cu o baie de adevăr.

Să ștam și să privim lucrurile în față, bărbătește. Unde au ajuns rușii și cum ne amenință? Ne vom lămuri mai ușor uitându-ne

pe o hartă. Frontul de nord este aproape nemișcat.

E drept că, în sectorul dela miază-ză, rușii au recucerit o parte din Ucraina, dar fără să câștige undeva o bătălie hotărâtoare.

Armata germană s'a retras sistematic, după planurile unui comandament superior celui sovietic, provocând inamicului pierderi grele și lasând în urmă un ținut pustiu.

Bolșevicii s'au depărtat mult de bazele lor de aprovizionare, desavantaj care o să se vadă mai bine în cursul iernii, neavând suficientă mână de lucru pentru refacerea comunicațiilor.

În schimb armata germano-română și-a scurtat frontul, dispunând asif de numeroase rezerve.

Urmarea probabilă a acestei retrageri n'a întârziat să se arate: pătrunderea de la Jtomir a fost zăvornică, iar acum unitățile germane înaintază spre Chiev, înregistrând succese.

Cugetele de pod pe peste Nipru sunt pe cale de a fi lichidate, iar unitățile noastre rezisă temeinic în Crimeia.

Iată dar în ce constă faimoasa primejdie a înaintării bolșevice. Aliații noștri, stăpâni pe inițiativa operațiilor se pregătesc pentru batala hotărâtoare care va rețea definitiv planurile ofensive ale bolșevicilor.

Înaintarea rusă ca de anul acesta nu este decât un efort disperat de a încerca să termine mai repede cu războiul, pe care nu va mai putea să-l ducă mult, din cauza lipsurilor și a greutăților interne. Generalul turc Erkilat, un cunoscut comentator al evenimentelor militare, declară în ziarul «Cumhuriet» că sovietele au ajuns la limita posibilităților

(continuare în pag. 3-a)

CUGETARE

Nu există minciună. În caritate: chiar și mintind în vederea carității, spunem un adevăr.

GHEORGHE V. MURELLI

Cavaleria Română la Cherci

Comunicatul oficial a anunțat că divizia generalului Teodărin a lichidat capul de pod, pe care-l făcuseră sovieticii la Sud de Cherci, aruncând în mare forțele inamice, debarcate cu multe sacrificii, cu intenția față de a organiza o ofensivă contra Crimeei.

Fapta cavaleriștilor români — pentru că și aici au luptat, ca pe atâtea fronturi, cavaleriștii noștri — înscrie încă o pagină de glorie, de multiple semnificații — în cartea acestui uriaș dar hotărâtor război.

Soldatul român se bate pretutindeni cu aceeași ardore, fiindcă pretutindeni conștiința lui se manifestă cu dârzenie și vitejie așa cum îl inspiră istoria înaltașilor, dar mai ales porunciile inexorabile ale prezentului.

Arma cavaleriei române are de altfel o tradiție de ne-

numărate victorii, înscrise pe atâtea câmpuri de luptă, de-a lungul atâtor veacuri de săgerare pentru dreptatea românească. De doi ani și mai bine, decând poporul român a intrat în acest război, faptele de arme ale cavaleriei se înscriu pilduitoare și semnificative, contribuind în plus la admirația pe care aliații noștri și-au mărturisit-o de atâtea ori, fără nici o rezerva.

La Cherci, cavaleriștii români au biruit fiindcă și-au dat, încă odată seama, că aparând poștile Crimeei, acoperă însăși pozițiile înaintate ale propriei noastre apărări.

Crimeea este în adevăr postul de veghe unde stăruie vigilența românească pe trunchiul și mai mult sentimentul de siguranță al nostru al tuturor, celor care ne bucurăm de liniștea de aici.

Dobrogea dunăreană

(urmăre din pag. 1-2)

menești: sate, orașele, cătune; ele puntează popasurile ambarcațiunilor care urcă și coboară pe fluviu. Și popasurile au tot aite nume, ciudate și pitorești: Topalu, Rasova, Ostrov, Peceneaga, Isacez, din țărâmul bălților până în acela al Deltei, acolo unde fluviul își înfige tridentul brațelor sale și unde, în vremuri de pace, trei faruri își trimesc cu eclatul până la orizontul mării.

E durat însă, aci, în marginea apuseană a țărâmului de piatră albă al Dobrogei, pe țărmul închipuit din calcar, un port care trage luarea aminte, chiar atunci când călătorul, pornit dela Turnu-Severin până la Sulina, dealungește, zile întregi, dela un port spre altul, cursul Danubiului.

De cum vaporul își anunță sosirea cu vuetul prelung al sirenei lui baritonale, călătorul ivit pe coveră, vede — uluit — desfășurându-se înaintea ochilor, priveliștea micului port al Hârșovei.

Decorul de pe chelu, e același, ca pretutindeni, în sus ori în jos, ne fluviu. În dreptul celor câteva dane, sunt ancorate două-trei șlepură, câte un ceam, lotci și dube. La Hârșova, nu sunt durate silozuri, nu huruie vâzduhul de roțile elevatorilor sau ale macaranelor, nu e închipuit un șantier, nu s ancorate vase de mare, ca la Brăila ori la Galați.

Vaporul cu sbatură, în fața Hârșovei, înaintea uriașelor canarale, între care — în amfiteatru — scîlcesc casele albe și țiglele ca de cupru, ale acoperișurilor, totul — în clipa asta — amintește de sosirea unui vapor, într'un port dintr'un aflând de fiord norveg, stâncos și amenințător deasupra apei. Imi amintește, în fine, de o scenă într'un decor asemănător, din «Victoria» lui Knut Hamsun.

Orașelul își ridică așezările până în adâncul amfiteatrului de piatră, între cele trei uriașe canarale, din care una, mult în spre miazănoapte-apus, e durată în calcar roș.

În dreptul Hârșovei, Dunărea se adună într'o șuviță de ape. Înaltate de a se despleti din nou, Balta Brăilei, cu pânjeniișul ei de canaluri și lacuri, înscuțite de o laună minunată, își încheie regatul de taină și farmec abia la Ghecet, în fața Brăilei.

Hârșova este un alt Balcic al Dobrogei, din fața căruia lipsește — e adevărat marea. Dar dealurile de piatră albă care argintează coasta dela Cavarna înspre Mangalia, un

cartier turcesc, (aci se numește: DIŞ MAHALI) cu lumea lui de cadane în feledege și turci cu șalvari și cealmale în jurul fesului săngeriu, o moschee care și înaltă minaretul ca o sulită, toate acestea sunt adunate la oaltă ia Hârșova, răsfrânte în apele molcome, în amurgul îndelung luminos pe sta Dobrogea.

Pictorii n'au descoperit Hârșova gănă acum. Cei cari n'au zugrăvit încă Balcicul, se pot îndrepta spre Hârșova. Ar fi o reluare de motive plastice, cu tot ineditul amănuntelor.

Hârșova se ridică în hotarul nestatornic al mirajului Dobrogean. Pasagerii de pe vapor duc cu ei o amintire unică, învâpăiată, tremurând în vâzduh și în luciul apelor de gând, spre adâncuri, ca o vedenie a soarelui.

De aci, mirajul se ogîndește din nou, halucinant și turburător, în miazănoaptea Dobrogei. În dunga zării, se ridică — albaștri — în depărtare, Munții Măcinului. Arătarea stăruie, ca un vis marin, răsfrânt în scîlpet de unde.

Și mai tâlăzuește încă odată, alb, marmorean, cu dealurile Babadagului, înaintea de a se înch ga, între apele fluviului, imperiul de o luxuriantă fantezie, a Deltei.

Hotărât lucru, vedeniile mirajului Dobrogean se ridică din mare.

Talazele le poartă spre țărm, ca pe niște epave ale închipuirii și le răstoarnă pe plajă, la oaltă cu scoicile și aigele...

Ștepa se așterne, cu toate barierele desfăcute, cu drumurile ei de țară, diatr'o zare într'alta.

Și mirajele se poartă din răsărit spre apus și în miazănoaptea Dobrogei, de parcă ar fi mânate, — ca în iarnă — de vântoase — și stăruie, ca un turburător început de vrajă, la hotarul țărâmului Dobrogean.

Desigur, așa se poate lămuri climatul acela interior, care stăpânește pe cel din lumea marilor porturi riverane. La Brăila și la Galați nu urcă apele, ridicate de mare până sus în amont. Se înaltă aci, însă, mirajul depărtării fără hotar... Se abate ca o briză a mării și stăpânește nu numai meleagurile, dar și sufletele...

Și oameni cari n'au pornit-o, niciodată pe mare. Istorisesc întâmplări cu totul imaginare și cu ochii încețoși de nostalgie, descriu insule și porturi din Sud cu nume ciudate. Închîpuierea e viața lor...

În nopțile luminoase de August, peste Dobrogea, nopți

ca'n povestirile Shehrezad deasupra Damascului, hipover hirsuși și getează cu dubele le smolite cu catran, la umbra sălcilor, în jos pe fluviu, în spre Ostrov și Pecineaga, c teama grănicerilor de pe cheirile porturilor. Văselele sunt aripli luși și dubele lor ușoare trec prin poleiul scîlpetor al lunii, ca lișițele speriate, pe baită.

Amurgul și-a stîns de mucele de pe urmă lumini, după un tragic și fermecător spectacol.

Peste zidurile ca de cetate lunară, ale canaralelor și peste stepe care unduiește până în fund, sub cerul de tuciu, stelele par mai luminoase, mai apropiate, ca un joc de rache surprins pe-o placă fotografică.

În portul alb, ca o machetă încrustată în cretă, o mandolină destinată încordarea car mai dăinuia, încă, odată cu ultima pată roșiatică din zăre apusului. Cântă mușii de șlepurile ancorate la dane, cântece din insule, cântece de dragoste nefericită. Glasuri sirguratice întovărășesc adiere de note a mandolinelor. Dintr'odată, te vezezi, închizând ochii, în preamia stăncilor dela Capri sau în golful Neapoliului.

Luminile orașului sunt pe ține și palide.

Doar împrejurul minaretului ca un mănunchi de stele, încă neștiute, fânărășele agățate de Șevki, la geamie, îți prind privirea și-o opresc.

Mai adineaori, hogoia lusu Efendi, muezinul Moslem, psalmodiat din înaltul minaretului, cu glasul lui unduioș, chemarea către credincioșii cari au prins a se îndrepta spre moschee.

Stăruie îndelung mi-ajul a cesta nefiresc aproape, ca în «O mie și una de nopți»...

Și glasul lui răsună încă, în înserare, cu o undă de căntece nostalgice, peste casele bunduc de lut, din Diş-mahali, până departe, în stepă, dela Medgidia la Babadag, până în Sud în Deliorman:

— Allahi ekber... Allahi ekber... eghedehen lalla... il Allah... Eshahen Muham-medli resull Allah...

N. PAPATANASIU

Corpul Portăreilor Trib. C-ța

Publicație de vânzare

No. 11994 din 11 Dec. 943

Se publică spre cunoștința generală că în ziua de 21 (douăzeci și unu) Decembrie 1943, începând de la ora 10 dimineața înainte, se va vinde prin licitație publică, care se va ține în Piața Grivița din Constanța, averea debitoarei Dumitra Pruna din Constanța, str. Petre Grigorescu No. 16, compusă din: 12 pachete de unt a 2 kgr. fiecare, un șifonier de lemn marou, una oglindă de perete cu ramă, una masuță de oglindă, o altă masuță, un spalator, un bufet din lemn, un pat de fier, 12 lazi mici de fructe (goale) 15 coșuri mari de nule, un butoi mare din tinchea groasă cap. 300 l., avere anume specificată în procesul verbal de sechestrul definitiv cu data de 26 Noembrie 1943, pentru despăgubirea creditorului Nicolae Ōcneru din Constanța, cu suma de lei 70.000, cu procente legale, dela scadență, până la achitare, plus lei 4000

cheltueli de investire, oșebit cele de executare, datorate pe baza titlului 605/1943 al Judecătorei Urbane C-ța.

Suntem autorizați cu vânzarea de Judecătoria Urbană Constanța No. 26041/943.

Licitația se va ține pe bani gata. Am torii de a concura vor veni la locul în ziua și ora sus arătata.

Porta-el Principal,
Eugen M. Cerchez
Secretar.
Gh. Buzărnescu

ȘTIȚEEVA? NU SE PROST
E NU MAI ASCULTA AVANȚA
SVORUKILOR

Nu vă ațingeți de obiectele găsite

Citiți și răspândiți ziare
„Dobrogea Jună”
Redacția: str. St. Vărnou, 2

PAGINA

Administrației Județene și Comunale

Ciuma păsărilor

Ciuma păsărilor este o boală foarte molipsitoare, pricinuind crescătorilor pagube mari. Boala ivindu-se în câteva județe, amenință să se întindă.

Pentru apărarea contra ei se impune executarea următoarelor măsuri:

Gospodarii ca și au păsări bolnave sunt datorți să anunțe primăria sub luare de dovadă. Ei nu vor da sau vinde nimănui nici o pasăre. Căinii, pisicile și păsările vor fi ținute închise, pentru a nu duce boala în alte gospodării.

Păsările moarte vor fi arse cu pene cu tot, iar cele bolnave vor fi ucise într'un loc bine închis, pentru a nu se răspândi boala, apoi arse sau îngropate la 2 m. adâncime după ce s'a turnat peste ele var nestins. Tot așa se va face cu penele și murdăria din cotețe.

Păsările încă sănătoase pot fi tăiate și mâncate numai după ce au fost bine fierte. Capul și penele lor vor fi înză arse.

Păsările care nu se taie, vor fi ținute obligatoriu închise de o parte, iar starea sanatații lor supravegheată de aproape.

Curtea unde se găsesc păsările, cotețele, uneltele și tot ce este în legătură cu hrănirea și adăpostirea lor se vor curăți temelnic și se vor spăla cu leșe în clo-cote în care s'a topit soda caustică 2 la sută. Persoanele cari îngrijesc de păsări se vor spăla și desinfec-ta cu atențiane și cât mai des.

În cotețele și în locurile unde au stat păsările bolnave, nu se vor introduce alte păsări decât după o lună de la stingerea boalei și de la ultima curățire și desinfecțare temelnică.

Cum pentru această boala nu există nici un leac și nici vaccin pentru prevenire, executarea măsurilor arătate, rămâne singurul mijloc de luptă contra boalei. Aplicate conștiincios și cu severitate, aceste măsuri sunt în stare să împiedice întinderea ei.

Frontul nădejilor din păsări

(urmare din pagina 1-a)

lor, atât în cece privește mobilizarea, cât și organizația și forța lor ofensivă.

Afirmația generalului turc este întărită de veștile cele mai proaspete venite de pe front.

Situația adevărată a frontului nu este așa de neagră cum vor să ne înspăimânte anumiți agenți ai destrămării morale.

Dimpotrivă! Felul în care se prezintă frontul de răzăr spulberă toate minciunile ce se răspândesc.

Adevărul acesta trebuie să ne limpezească privirile, să ne înlăturească credințele și să ne sporească dorul de muncă, fiind conviși că țara, avutul și viețile noastre sunt păzite de zidul tare al frontului.

Victoria pe care o nădăduim cu toții, stă nu numai în vârfii baionetelor, dar și în inimile celor care înaluntru țării, sprijinesc cu mintea și cu bășile lor puterea de rezistență a frontului.

Sblt. rez.

NIȚULESCU HORIA

Avansări

D. Gheorghe Alexe, secretarul parchetului tribunalului, a fost avansat la gradul de prim secretar de parchet.

Dintre funcționarii judecătoreșii din localitate a mai fost avansat d. Mihail Ionescu, grefierul secției III-a a tribunalului, la gradul de prim grefier de tribunal.

P. im. Orașului Techirghiol
Județul Constanța

Publicațiune

No. 3973 din 9 Dec. 1943

Se aduce la cunoștința generală că pe ziua de 1 Decembrie 1943, a devenit vacant postul de subșef de birou cu o garanție la Biroul Financiar al Primăriei, retribuit cu 7600 lei lunar.

Candidații vor trebui să îndeplinească condițiile prevăzute de Codul Funcționarilor Publici:

Primar, Locot. Colonel
Chirulescu Ion

Secretar, C. Avram

**Câte zvonuri, atât
lea servicii aduse
dușmanului.**

Cursuri administrative

La prefecura județului au luat sfârșit cursurile administrative ținute cu funcționarii serviciilor financiare ale instituțiilor comunale. Au luat parte 58 funcționari.

Cursurile s'au ținut sub conducerea d-lui general rez. Ștefănescu, Inspector general administrativ și supravegherea continuă a d-lui col. Al. Ignătescu, prefectul județului.

D. Mihail Ionescu, subprefect, a vorbit despre: asociațiile speciale de comune; d. Inginer Teodorov, despre atelierelor comunale; subinginer St. Cojocaru, șeful serv. tehnic al județului, despre prestația în natură; d. Ahil Rădulescu, despre planul de activitate și regulamentele financiare; d. Anghelii, directorul contabilității întreprinderilor comunale, despre inventarierea bunurilor; d. Gh. Filip, directorul serv. financiar municipal, despre impozite și taxe, cum se pot mări veniturile; d. Anghel Iliescu, care a avut și direcția acestor cursuri, a tratat despre bugetul și analiza lui pe fonduri, preg. și întocmirea bugetului.

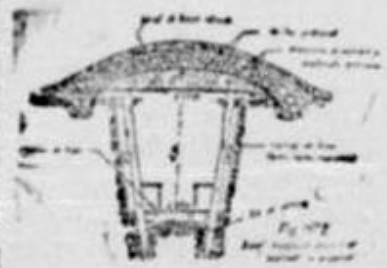
Construirea șanțurilor adăpost

Cu ocazia bombardamentelor aeriene recent executate asupra diferitelor orașe, s'a constatat că șanțurile adăpost sunt foarte eficiente pentru protecția populației contra schijelor și sulfului bombelor.

Se pune în vedere tutu-

rer proprietarilor de imobile, care au curți sau grădini spațioase, ca și celor ce posedă locuri virane, ca în conformitate cu prevede-

țiile legii A. A. T. (art. 14) sunt obligați să lase liberă executarea de șanțuri adăpost pe aceste locuri, fie de către autorități, fie de către proprietarii sau locatarii

O răpire cu peripeții În lumea mahomedană, petrecută în jud. Constanța

Pe șoseaua care trece prin mijlocul comunei Seimeni-Mari din județul nostru, eri pe inserat, doi cai în goana mare trăgeau după ei o căruță, care la prima vedere părea că nu are nici un conducător, fără ca cineva să bănuiască că în fundul ei se găsește un om legat burduf. Mai mulți sătari au sârț înaintea cailor și cu mare greutate i-au oprit.

Nu mică le-a fost surprinderea stentilor, cari interveniseră, când în căruță au dat de Ali Ruseim, din com. Saliștea, legat de mâini, de picioare și cu un caluș în gură. În plus omul primise și câteva lovituri strașnice de durerea cărora se

văita într'una.

Imediat, la fața locului au sosit jandarmii din Seimeni Mari, cărora Ali Ruseim, le-a povestit cele petrecute la marginea satului.

Ali Ruseim se întorcea cu căruța de la Cernavoda, dimpreună cu nepoata lui, Nafie Ruseim, de 19 ani, o tătăroaică de toată frumusețea, care isplisise pe mulți tineri din lumea mahomedană din Dobrogea. Toți căii au cerut-o în căsătorie au întâmpinat refuzul mamei acesteia, până și Emver Feuzi, tot din Saliștea, cu care tânăra Nafie întreține relațiuni novinovate de dragoste.

Emver Feuzi a prins însă de veste că iubita lui este plecată cu unchiul ei la Cernavoda și atunci, împreună cu vârului lui Amet Feuzi și alți doi tineri turci neidentificați până în prezent, au hotărât răpirea, care s'a petrecut la marginea comunei Seimeni Mari.

Astfel înarmați cu ciomege au eșit înaintea căruții lui Ali Ruseim, cărui după ce i-au oprit caii, l-au invitat să nu se împotrivescă, fiindcă nepoata li va fi luată cu orice risc.

Ali Ruseim a început atunci să dea bice cailor. Atât l-a trebuit, a primit o lovitură strașnică în cap, apoi alta și în fine după ce a fost răzbit cu ciomegile, tinerii l-au legat cu o frânghie ce aveau cu ei și ca o măsură de siguranță în plus, i-au aplicat și un caluș.

Tinerii au făcut apoi larma și caili sperindu-se au rupt-o la fugă.

Cu toate cercetarile ce s'au făcut, până în prezent nu s'a putut da de urma răpitorilor sau a tinerei Nafie Ruseim.

**Fă-te că nu ai urechi
Au zidurile destule**

Uita ce auzi.
Uita ce vezi
Despre apărarea țării.

Calea drumeției

Drumeția prin complimentele ei de reînfortare morală și fizică a individului, devine o adevărată necesitate din când în când și de neînlăturat în zilele noastre. Drumeția se simte mai mult, mai ales la clasele intelectuale, surmenate de orele și timpul petrecut în birouri. Aici încep primele manifestări de eliberare din vacarmul și sobrietatea locului, care la un moment dat devine insuportabil, cerând a fi schimbat sau reimprospătat exact ca și o piesă uzată. Clasa intelectuală prin munca sa șablonă zi de zi, se surmenează, se extenuază și cere o reînfortare. Atunci, ne întrebăm care este, această reînfortare, dacă nu drumeția? Prin înlăturarea muncii cotidiene și părăsirea locului, cu înlocuirea altor meleaguri mai pitorești și necunoscute încă, la naștere drumeția. Iar drumețul, abia că își începe pregătirea de plecare și, și simte că sbuciumul său sufletesc și fizic începe să-l lase, creându-și astfel singur tratamentul, care continuându-se își și arată roadele prin complectă transformare a însului prin: calmare, bună dispoziție, dornicie de viață, putere morală și fizică, și perseverență în viitor. Astfel deci drumeția devine un factor principal al vieții prezente a omului. Căci omul este vesnic dornic de noutăți care îl im-

bărbătează și-l face apt pentru toate îndeletnicirile sale de existență, dacă și le asimilează la timp.

Dar pentru a vedea roadele îndeletnicirilor drumețești, trebuie să fie toți îndrumați pe adevărată cale a drumeției. Iar aici intervine marele rol al societăților de turism și voiaj. Nimeni nu poate ajunge la rezultatul dorit singur, în special în materie de drumeție.

Turismul, voiajul și adevărata drumeție nu tuturor le face bine. Pentru aceasta trebuie să se ceară concursul societăților drumețești și să se aibă o mare precauțiune la alegerea itinerariului, mai ales că adevăratul al drumeției este de a satisface pe cel în cauză și nici decum a i aduce prejudicii și agravări situației anterioare.

Nici odată nu te simți mai prost decât atunci când te ai reînfortat de undeva nesatisfăcut. Din contră ai o dispoziție specială după ce întreprinzând un lucru l-ai putut duce la bun sfârșit. Și în aceiași situație ne aflăm și cu drumeția.

Tot, de ceace are nevoie drumeția la noi în țară, există, — rămâne doar modul de a ne servi, pentru a putea spune cu adevărat că suntem pe adevărată cale a drumeției.

T. Petrilla-Siătineanu

Primăria Municipiului C-ța

Comunicat

Prin ordonanța No. 33647 din 9 Noiembrie 1943, s'a decis ca toți contribuabilii din raza Municipiului, amendați cu impozitul taxelor și impozitelor, cu ocazia recensământului comunal, pentru nedeclararea materiei impozabile, cari vor plăti integral valoarea taxelor până la 1 Decembrie a. c. să fie sczuți, pe cale administrativă, de amenda impusă. Pentru contribuabilii, cari din diferite motive, n'au putut plăti sumele cuvenite Primăriei, și cu amenda și fără amenda, li se aduce la cunoștință, pe această cale că li s'a acordat un ultim termen, până la 31 Decembrie 1943.

Dela această dată toți contribuabilii din Municipiul Constanța vor fi urmăriți, potrivit Codului de procedură legală, cu valoarea dărilor, plus majorările legale.

E MAI FOLOSITOR ȘI MAI DURABIL SĂ-ȚI ASUZI URECHILE LA VOIETILE VICIILOR.

Corpul Porăreilor Trib. Județului Constanța

Publicațiune de vânzare

No. 12071 din 14 Dec. 943

Conform adresei de executare a Judecătorei de Pace Mixtă Constanța cu No. 31196 | 943.

Se publica spre cunoștința generală că în ziua de 30 (trei zeci) Decembrie 1943, începând dela ora 10 dim. înainte, se va vinde prin licitație publică, care se va ține în piața Grivița din Constanța, averea mobilă sechestrată a deitoarei Irina Teodoru, în calitate de tutore legală a minorilor săi copii și anume: Dumitru Gh. Teodoru, Victoria Gh. Teodoru și Constanța Teodoru, rămași pe urma defunctului Gh. Teodoru din Constanța, str. Ștefan cel Mare No. 145, compusa din: două zeci mese de brad, două zeci scaune de brad, două botoaie a 50 kgr. cu vin alb, avere anume specificată în procesul verbal de sechestrul definitiv, aflat la dosar cu data de 24 Noiembrie 1943, pentru despăgubirea creditorului Ștefan Constantinescu, din C-ța, cu suma de lei 30.000, capital cu procente legale de la scadența, până la achitare, plus lei 2.000, cheltuieli de învestire, oșebit cheltuieli de executare, datorate pe baza titlului executoriu cu No. 55 | 943, aflat la dosar. Li-

Informațiuni

— Intrucât unele stațiuni interpretează greșit dispoziția cu privire la taxarea muncitorilor agricoli, direcția comercială c. f. r. precizează că reducerea de 75 la sută din taxele tarifare se acordă pentru grupuri de cel puțin 5 muncitori.

Deci, taxarea se va face la numărul efectiv al muncitorilor ce catatoresc, ținându-se seama să nu întrecă numărul maxim prevăzut în certificat (număr ce poate fi deci mai mic) dar niciodată să nu fie mai puțin de 5 lucrători.

— Subsacretariatul de stat al aprovizionării armatei și populației civile reamintește următoarele:

Toute tipurile de săpun, atât cel de raze căt și cel de toaletă, sunt libere în comerț. Vânzarea lor se face fără nici o măsură restrictivă.

Aceste săpunuri sunt stazitate pe kilogram sau pe bucată.

— Comisarlatul general al prejurilor, comunică următoarele: prețul de vânzare în detaliu al conservelor rămâne acelaș, așa cum a fost fixat prin decizia No. 299 din 24 Oct. 1942.

— Cu începere dela data publicării în Monitorul Oficial al prezentului decret, taxa vamală de export pentru mărfurile mai jos notate, se reduce după cum se arată în dreptul fiecărui produs în parte:

Linte la 55.000 lei pentru vagonul de 10.000 kg.
Fasole la 120.000 lei pentru vagonul de 10.000 kg.
Metu la 40.000 lei pentru vagonul de 10.000 kg.
Mazăre la 32.500 lei pentru vagonul de 10.000 kg.

PIERZANDU-SE un câine, rasa Kocker, scund, lătos, negru, cu urechiile mari atârând și lătoase, cu cataract la ochi, răpunzând la numele de Maick, persoana care i va aduce sau va înștiința la redacția ziarului „Dobrogea Jună”, va primi o bună recompensă.

NICULINA SEGHE ARSENI zisă RUSNAC str. Marc Aureliu 2, a pierdut Buletinul Bir. Populației C-ța cu No. 33284, vizat sub No. 4846 îl declară nul.

STANCA GHEORGHE, com. Basarabi jud. C-ța, a pierdut: livretul militar eliberat de Reg. 34 Inf, cont 1932; Buletinul Biroului Populației din Basarabi; fișa de zona militară, le declară nul.

DRAGOMIR E. MIHAI, str. I. L. Caragiale 2, a pierdut Carnetul de ajutor de concentrat No. 1654, îl declară nul.

citația se va ține pe bani gata.

Amatorii de a concura vor veni la locul în ziua și ora sus arătată.

Portărei principal, Eugen M. Cerchez

Secretar, Gh. Burzanescu

Durere de cap!

Nici un câmin fără

ASPIRIN

BAYER

Spectacole

dela 15 Nov. la 19 Dec. 1943

Cinema „Capitol”
PRIMA IUBIRE cu Danielle Darrieux

Cinema „Dacia”
VENERA OARBA

Cinema „Fantasio”
PĂCATELE TINEREȚII cu Harry Baur

Cinema „Majestic”
SECRETUL DIN WAGON-LIST cu Anny Ondra și Heinz Ruhman

Cinema „Regal”
CĂRARI INTUNECOASE

Cinema „Victoria”
MĂTUȘA LUI CAROL cu Marcario

Cinema „Vox”
NOROCUL PROSTULUI

Cereți la toate chioșcurile și librăriile:

CALENDARUL

„Dobrogea Română”

pe anul 1944

Exemplarul Lei 100

Intocmit de:
Tiberiu Petrilla-Siătineanu

și editat de:
Serviciul de Editură „REXRECLAM”
Constanța — Str. Carol 156

Se apropie ANUL NOU

TIPOGRAFIA „ALBANIA”

CONSTANȚA - Str. Traian No. 18 și Surupsala din București, Calea Dorobanților, 9 au pus în vânzare

CALENDARE

BLOCURI, FOI DE PERETE, SAPTAMANALE, De buzunar

Felurite Spete de Calendare **frumos executate**

Răvașe de Plăcintă actuale

JUCARII și orice articole de SEZON
Prețuri estine

Expediții prin poștă și C. F. R. în toată țara